

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: TIL DITLEV LUDVIG ROBERT.

Citation: Ewald, Johannes: "TIL DITLEV LUDVIG ROBERT.", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 376. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510557136/facsimile.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

æringer. Vist nok er det, at, skal de komme til nogen Nytte, dette da langt rimeligere kan træffe sig i Deres Høivelbaarenheds Bibliothek, end i min lille Bogsamling; overalt ere de der bedre forvarte og passeligere, end hos mig; og i denne Tanke tager jeg mig den underdanigste Frihed at sende Deres Høivelbaarenhed dem. Skulde De slet ikke kunde bruge dem selv, veed De dog maaskee nogen anden, som kan.

I Hensigt til den lille Bogsamling, som jeg næv-
nede, og som det er mig nødvendigt at gjøre, for ei at døe af Kiedsommelighed, har jeg en ydmygst Bøn til Deres Høivelbaarenhed, som jeg vover med alt det Mod, som i siige Tilfælde er os Versemagere egentligt, og det saa meget før, som det i alle Hensigter er saa passeligt paa Dem at give, og mig at tage, at jeg ikke engang bliver varm i Ansigtet ved at bede Dem. Da jeg nemlig usigelig gierne vil, og maae have det vigtigste og bedste i Fædrelandets Historie, forstaaer det sig, at jeg maae anskaffe mig Deres Høivelbaarenheds og vor Schønnings Værker. Men da min Cassé fordrer al min Nænsomhed, saa vilde jeg om muligt helst have dem for Intet. Vilde Deres Høivelbaarenhed vel have den Godhed at skænke mig Deres Skrifter? Endnu har jeg et lille Spørgsmaal: hvilken Edda, og hvilken Udgave deraf, raader Deres Høivelbaarenhed mig helst at anskaffe mig? I ydmygst Forventning af et lille Svar paa alt dette, henlever jeg med levende Taknemlighed og med sandeste Ærefrygt, Deres Høivelbaarenheds

underdanigste Tiener

Kiøbenhavn d. 30te Octob. 1780. Johannes Ewald.

TIL DITLEV LUDVIG ROGERT.

Finder du ikke noget fæde noget upoetisk, noget jeg veed ikke hvad skurrende i den Inscription

(Højædle og Velbyrdige Herr Secretair Hersleb til en Erindring — — ærbødigst af Ewald) Er der ikke paa den anden Side noget uhøfligt noget affectert i at udelade denne uvenskabelige Titulatur; helst da
 5 en altfor jævn — fortroelig — Per Larsensk Mine i mit af vores Hersleb kun engang seete Ansigt vist nok synes Grimace — Hvor er MellemVeyen? Denne dybe Betænkning hindrede mig i Gaar og hindrer mig endnu i Dag allene i at offerere Secretairen det første Bind af mine Opera omnia — som
 10 brænder efter at staae paa hans Hylde — Reed mig ud deraf ved en deciderende Forskrift hvorved jeg kan beraabe mig paa dig, ifald den ikke er bedre end det jeg selv kan opfinde — Og saa lad mig vide
 15 hvor Hersleb boer — og saa sk(af) mig e(II)er helst bring mig om mueligt endnu i Dag vor berømte (...)er — og saa vær betænkt paa en frisk Bog, naar jeg i Eftermid(dag) sender dig Henriette — og saa svar mig paa alt dette, og saa lev ve(I) og
 20 saa elsk din troeste — — Plage-Aand — men dog din
 Ewald.

D 9de Febr. 1781

Pour Sr Rogerit —

TIL OVE HØEGH-GULDBERG.

Undertrykt — næsten qualt, som min arme Muse
 25 er, af de meest martrende, de meest ydmygende Ulyksaligheder; skulde hun maaskee være svag nok til at fortvivle — dersom ikke for nærværende Tid alt Mismod, af de uskyldige Muser, i Danmark, tillige var Utaknemmelighed — Det var vist kun
 10 slet at skjønde paa denne Videnskabernes og Kunsternes gyldne Alder, som Deres HøyVelbaarnhed, til Deres Navns udødelige Ære, har anvendt den Dem saa vijselig betroede Magt paa at fremkalde i Danmark — Det er i det mindste afgjort, at en
 15 Dansk eller Norsk Digter, der i disse lykkelige Tider — der i denne Viden — haabeles, uden at